

за наказванie нещe да знаешъ нищо.

Г. Данденъ.

Какъ! какво са преминува?

Любенъ.

Нищо, нищо. Ето какво ще са каже да бѫб-
ри човеckъ много.

Г. Данденъ.

Чакай малко.

Любенъ.

Никакъ.

Г. Данденъ.

Желая да ти кажа само една дума.

Любенъ.

Никакъ, никакъ. Имашъ ухота да ма водишъ
за носжтъ.

Г. Данденъ.

Не, не е никакъ това.

Любенъ.

Ехъ! нѣкой си простакъ... Гледамъ да
иди.

Г. Данденъ.

Съвсемъ друго нѣщо. Слушай.

Любенъ.

Никакъ. Нема искашъ да ти кажа че Г-нъ